

Старчук О.В.

Восточноевропейский национальный университет имени Леси Украинки

К ВОПРОСУ ПОНИМАНИЯ ПРИНЦИПА СВОБОДЫ ТРУДОВОГО ДОГОВОРА: ГЕНЕЗА И СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ

Аннотация

В статье на основании анализа научных источников и законодательства о труде определено место свободы трудового договора в системе основных идей одноименной отрасли права. Обосновано, что свобода трудового договора является отраслевым принципом трудового права, поскольку свобода как категория естественного права человека, должна лежать в основе всех институтов этой отрасли права. Установлено, что проблема свободы трудового договора является очень противоречивой в теории трудового права. Доказано, что в условиях рынка работников необходимо обеспечить правовыми гарантиями при заключении, изменении или прекращении трудового договора для оптимального согласования их интересов с интересами работодателя.

Ключевые слова: свобода, свобода трудового договора, отраслевой принцип, естественное право, свободное волеизъявление, юридические гарантии.

Starchuk O.V.

Lesya Ukrainka Eastern European National University

ON THE ISSUE OF UNDERSTANDING THE FREEDOM PRINCIPLE OF LABOUR CONTRACT: CURRENT STATE AND GENESIS

Summary

The article deals with the analysis of labor legislation scientific sources and the place of freedom of labor contract in the system of fundamental ideas of the same name branch of law. The freedom of labor contract is a branch principle of labor law have been proved. Freedom as a category of human's natural right should be the basis of all institutions of this branch of law. The problem of freedom of labour contract is a very controversial theory of labor law has been determined. In the market condition it should be provided by legal guarantees while making, modificating or terminating labour contract for optimum coordination of their interests with the interests of the employer have been highlighted.

Keywords: freedom, freedom of labour contract, branch principle, natural law, freedom of expression, legal guarantees.

УДК 347.782:347.211

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ НА ТВОРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ЯК ОБ'ЄКТІВ АВТОРСЬКОГО ПРАВА

Сулім-Тимовті А.О., Готвянський Р.В.
Національна металургійна академія України

Стаття присвячена дослідженню інституту авторського права щодо одного з об'єктів його правової охорони – творів образотворчого мистецтва. Розглянуто способи захисту авторських прав (як технічні, так і юридичні), від протиправних посягань в мережі Інтернет та у реальному житті, а також здійснені важливі заходи щодо захисту (самозахисту) на етапі створення твору. На підставі аналізу наукової літератури, даних в мережі Інтернет, нормативно-правових актів та судової практики внесені пропозиції щодо удосконалення захисту авторського права на твори образотворчого мистецтва на етапі створення твору (самозахисту), що є головним доказом першо-авторства.

Ключові слова: система захисту, автор, твір образотворчого мистецтва, захист твору, мережа Інтернет, самозахист.

Постановка проблеми і актуальність. У наш час фактор захисту об'єктів авторського права, набуває особливо важливого значення. Це відбувається, на сам перед тому, що при сучасному швидкому розвитку технологій з'явилася можливість порушення прав у значних обсягах і саме під час включення їх в господарський оборот. Цей процес відбувається як у реальному житті, так і в мережі Інтернет. Тому без належної правоохоронної інфраструктури, що забезпечує як захист прав, так і обмеження можливості одержання аналогічних прав іншими система охорони інтелектуальної власності не може бути ефективною. Але важливішим є і те, щоб автори самостійно об'єднували зусилля на захист своїх прав своїми силами, без звернення

за допомогою до державних, або інших компетентних органів, тобто захищали свої об'єкти самостійно (самозахист). Обрані засоби самозахисту не повинні бути забороненими законодавством, та не повинні суперечити моральним засадам суспільства.

Метою даної статті є створення системи захисту прав на твори образотворчого мистецтва як об'єктів авторського права.

Виклад. В Україні законодавчі акти не досить добре регулюють питання порушення авторського права образотворчого мистецтва, а тому автори змушені використовувати технічні засоби захисту творів, маркетингові прийоми та навіть вдаватися до хитрощів, користуючись якими можна захистити свій твір та мати змогу довести порушення

авторських прав у суді. Тобто, якщо при створенні твору автор не склав договору, або не скористався методами захисту, навіть коли він зміг довести справу до суду, законодавча база не є гарантом отримання позитивного рішення на користь автора.

Найпоширеніше правопорушення спостерігається в Інтернет просторі. З метою просування своєї творчості рано чи пізно правовласник стикається з проблемою посягання на своє авторське право. В результаті аналізу, було виявлено, що в мережі Інтернет існує декілька способів щодо захисту свого авторства. До них відносять: попереджувальні знаки (копірайт), електронно-програмні методи (водяні знаки), спеціалізоване програмне забезпечення (додавання коду), криптографічні засоби (ключ з шифрами до конверта), архів (спеціалізовані бази даних), спосіб неможливості копіювання (включення в (HTML) особливих тегів (команд)).

З характеру зазначених способів захисту в мережі, можна зрозуміти, що дані заходи більше технічного, ніж юридичного характеру. Вони запобігають незаконне використання творів, роблячи неможливим доступ до них без спеціального дозволу.

На етапі включення в господарський оборот (реальне життя), захистити свій твір автор може за допомогою юридичних дій: реєстрації авторського права на твір, нотаріального зберігання (скан-копія твору), поліграфічного видання (дата публікації), договору-ліцензії, договору куплі-продажу, договору про проведення виставки, договору про порядок розподілу прав на службові об'єкти Інтелектуальної власності чи заповіт тощо.

Після цих дій, у випадку виявлення порушення своїх прав, автор зможе захистити свої інтереси у суді. Також авторам треба пам'ятати, що кваліфіковано та у повній мірі захистити їх права зможуть лише експерти у сфері інтелектуальної власності.

Перед тим як розглянути спеціальні алгоритми захисту під час створення твору, на самперед, розберемось із звичайними алгоритмами, які користуються популярністю в сьогоденні, а саме – підписи та дата.

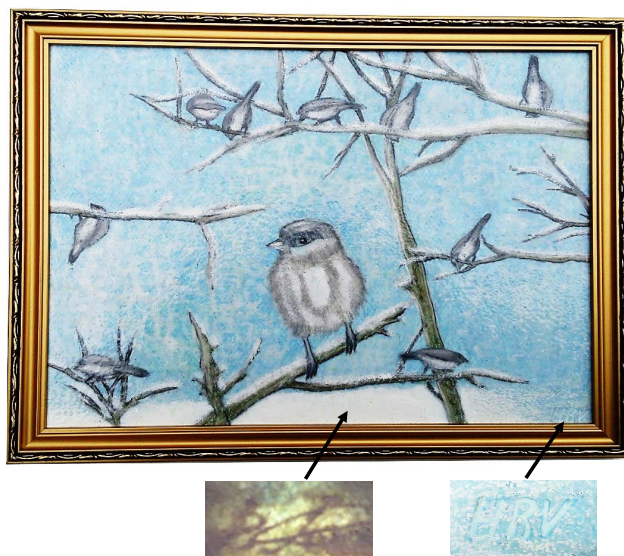
Рис. 1. Звичайний алгоритм захисту образотворчого твору

Джерело: намальовано одним із співавторів Готвянським Р.В.

Підпис – один з головних, хоча не єдиний критерій визначення авторства картини. Найпростіший спосіб підписати картину – просто вписати тонким пензлем своє прізвище після закінчення роботи в кутку полотна (рисунк 1). Також, можна поставити дату на звороті чи біля підпису, що вказує коли саме була створена робота. Необхідно відмітити, що ця картина та послідуєчі є роботами одного із співавторів даної статті, а саме Готвянського Руслана.

Постає питання: чи може звичайна підпис чи дата бути доказом авторства? Звичайно що ні. Поставити підпис чи дату можна на будь-якому творі й не бути його автором. Навіть якщо твір вже підписаний, чи не можна вирізати частину твору і вписати своє ім'я? – можна, і не лише вирізати, а й видалити ім'я автора і вписати своє. Без судової експертизи не обійтись, що вдарить по кишені.

Розв'язання даної проблеми є, він не потребує великих зусиль та дорогих судових експертиз. На етапі створення твору, автор може захистити своє авторське право належним чином. Розглянемо спеціальні алгоритми захисту, а саме «водяні знаки» в вигляді підпису, дати та назви, які приховані на перший погляд від людського ока (рисунк 2, а).

а) водяна підпис, з'являється б) вдавлена підпис під дією світла

Рис. 2. Алгоритми самозахисту на етапі створення твору

Джерело: запропоновано авторами Сулім-Тимовті А.О., Готвянським Р.В.; намальовано Готвянським Р.В.

Рис. 3. Печатка (факсиміле)

Джерело: запропоновано авторами Сулім-Тимовті А. О., Готвянським Р. В.; фото з мережі Інтернет (пошук по запиту «картинки печатки, факсиміле»)

Якщо порівнювати звичайну підпис та водяну, де інформація «вмальована в полотно», то перевага буде за водяним підписом. Основна перевага полягає в наявності умовної залежності між подією підміни об'єкта ідентифікації та наявності елемента захисту – прихованої інформації про автора. Підміна об'єкту ідентифікації призведе до висновку про підробку всього твору.

Водяний підпис (знак, дата, інформація про твір) можна поставити безліч, не тільки в кутку полотна порівняно із звичайним підписом. Правопорушник не буде зацікавлений у цьому творі, бо оригінал вже захищений від підробки.

Рис. 4. Відбиток пальця (на звороті)

Джерело: запропоновано авторами Сулім-Тимовті А. О., Готвянським Р. В.; намальовано Готвянським Р. В.

Деякі автори не бажають підписувати свою роботу, виставляють в мережу Інтернет задля майбутньої вигоди – метод водяного підпису саме для них.

Не менш важливо довести хто особисто створював картину. Вдавнена підпис може бути добрим помічником (рисунк 2, б). Вдавнена підпис є пріоритетом щодо звичайного підпису і є доказом автора, що саме він створив роботу в той день коли була вдавнена підпис. Адже її можливо поставити лише у вогке полотно. Метод вдавнення можна здійснити олівцем чи паперовою розтушовкою як і було зроблено на рис. 2, б.

Вдавнити елемент можна також печаткою (факсиміле (рисунк 3)) За допомогою печатки завіреної в нотаріуса, автору набагато легше довести своє авторство.

Не менш вагомим доведенням свого авторства є метод ідентифікації людей, авторів в нашому випадку, за відбитками пальців, заснований на унікальності малюнка шкіри. Результативність методу ідентифікації за відбитками на практиці приймається за 100%. Залишивши відбиток пальця на звороті,

ті, ми з більшою вірогідністю можемо довести своє авторство в суді (рисунк 4).

Тож, на основі проведеного дослідження та досвіду авторів було розроблено систему захисту прав на твори образотворчого мистецтва (рисунк 5).

В системі представлено декілька способів захисту свого авторського права, які не є вичерпаними. З роками, поки існуватиме загроза посягань, вони будуть лише доповнюватись, – будуть розроблятися нові програмні методи та алгоритми з захисту творів мистецтва.

Висновки. Подана система захисту (самозахисту) на етапі створення твору є комплексним доповненням до технічного та юридичного захисту. Система захисту дозволяє авторам образотворчих мистецтв захистити свої авторські права не лише технічним шляхом в Інтернеті та юридичним в реальному житті, а також здійснити важливі заходи щодо захисту (самозахисту) на етапі створення твору.

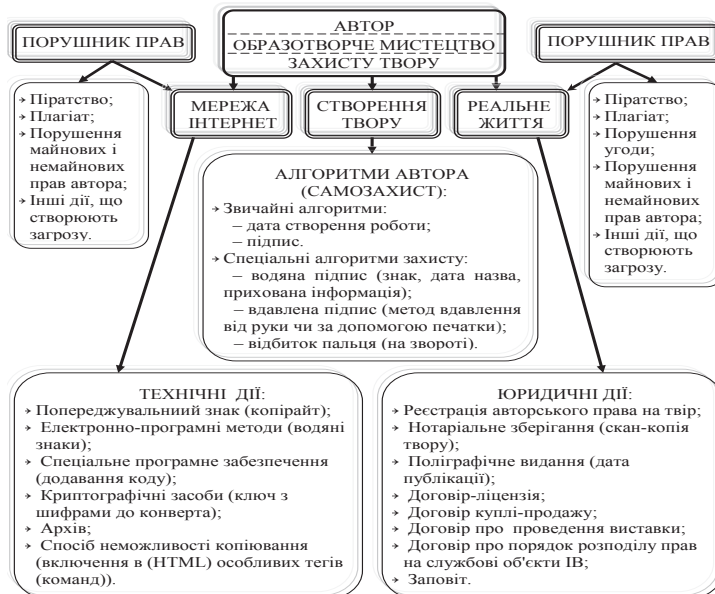

Рис. 5. Система захисту прав на твори образотворчого мистецтва як об'єктів авторського права

Джерело: розроблено авторами Сулім-Тимовті А.О., Готвянським Р.В.

Список літератури:

1. Сулім-Тимовті А. О., Готвянський Р. В. «Система захисту прав на твори образотворчого мистецтва як об'єктів авторського права» – пропозиції та розробки. – Рукопис.
2. Художні твори автора – HRV // http://vk.com/hotvianskiy_hrv

Сулім-Тимовті А.О., Готвянський Р.В.
 Национальная металлургическая академия Украины

УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ ЗАЩИТЫ ПРАВ НА ПРОИЗВЕДЕНИИ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОГО ИСКУССТВА КАК ОБЪЕКТОВ АВТОРСКОГО ПРАВА

Аннотация

Статья посвящена комплексному исследованию института авторского права в одном из объектов его правовой охраны – произведений изобразительного искусства. Рассмотрены способы защиты авторских прав художников от противоправных посягательств в сети Интернет техническим и юридическим в реальной жизни, а также осуществлены важные мероприятия по защите (самозащиты) на этапе создания произведения. На основании анализа научной литературы, данных в сети Интернет, нормативно-правовых актов и судебной практики внесены предложения по усовершенствованию защиты авторского права на произведения изобразительного искусства на этапе создания произведения (самозащиты), что является главным доказательством перво-авторства.

Ключевые слова: система защиты, автор, произведение изобразительного искусства, защита произведения, сеть Интернет, самозащита.

Sulim-Tymovty A.A., Hotvianskyi R.V.
National Metallurgical Academy of Ukraine

IMPROVEMENT OF PROTECTION SYSTEM FOR FINE ARTS AS OBJECTS OF COPYRIGHT LAW

Summary

Subject of this article is complex study of copyright law institution concerning one of its legal protection objects like fine arts. A number of technical and legal ways for copyright protection from illegal encroachments on the Internet and in real life was considered. Several important protection measures were taken during creation series of artworks for demonstration of various protection ways. Some proposals for improvement of fine arts copyright law were introduced based on analysis of scientific sources, information on the Internet, legal acts and judicial practice. These proposals about protection during creation an artwork (self-protection) so can therefore be the main proof of the first-authorship.

Keywords: protection system, author, work of fine arts, artwork protection, the Internet, self-protection.

УДК 341.018

ЧЕЛОВЕЧЕСКОЕ ИЗМЕРЕНИЕ БЕЗОПАСНОСТИ

Турченко О.Г.

Донецкий национальный университет

В условиях глобализационных процессов, изменения международной системы, изменения характера угроз трансформируется и современная система всеобщей безопасности. Пространство безопасности трансформируется из преимущественно военного в «комплексное», включающее в себя элементы из сопредельных предметных областей мирового взаимодействия. В статье исследуются основные принципы, составляющие концепции человеческой безопасности, которая на сегодняшний день активно развивается. Эта концепция относится к моделям «мягкой безопасности». Данная модель предлагает неконфронтационные инструменты защиты и реализации интересов государства и человека.

Ключевые слова: безопасность, глобальная безопасность, международная безопасность, международное право, суверенитет.

Постановка проблемы. Выделение неразрешенных ранее частей общей проблемы. Международная система кардинально изменилась менее чем за десятилетие. Число государственных акторов, вовлеченных в международную институциональную систему увеличилось, по меньшей мере, в 4 раза с момента создания Организации Объединенных Наций в 1945 году. Государство все больше оспаривается старыми и новыми игроками (политически и финансово влиятельные лица, пропагандирующие определенные идеи и ценности и способные повлиять на будущее общества; этнические группы и сепаратисты, требующие территориальной, но особенно политической реконфигурации некоторых государств; диаспоры и транснациональные религиозные движения, транснациональные корпорации, конкурирующие с государством и международными организациями), что приводит к переопределению идентичности и принадлежности граждан и обществ, привыкших к устройству «национальное государство».

В связи с этим происходит расширение пространства безопасности и выравнивание приоритетности различных сфер т.н. «широкой безопасности» [1, с. 228].

Необходимо отметить, что проблема расширения пространства безопасности достаточно давно привлекает внимание представителей различных направлений – экономистов, юристов, международныхников, историков и т.д. Так, Кулагин В. отмечает, что в современных условиях следует говорить «...не только о «международной безопасности» в ее меж-

государственной ипостаси, а о явлении с более широким набором действующих лиц, которое по этой причине более корректно было бы именовать «мировой безопасностью» [2].

Вместе с тем с определенной долей очевидности можно утверждать, что на сегодняшний день не сформирован понятийно-категорийный аппарат, методологический инструментарий исследования системы безопасности, а вопросы необходимости формирования целостной системы знаний о безопасности государства, индивидуума затрагиваются украинскими исследователями только в постановочном плане [3].

Необходимым представляется формирование нового подхода к постановке проблемы обеспечения безопасности, а также модели, образца для решения исследовательских задач в данной сфере. На нынешнем этапе развития формирования полиполярного мира проблема безопасности приобрела системный характер из-за того, что безопасность становится главной не только потребностью, но и ценностью человека.

Заслуживают внимания рекомендации научных работников и экспертов сектора безопасности европейских стран, в частности Женевского центра демократического контроля над вооруженными силами [4, с. 25, 61-62], в соответствии с которыми в основу последующего развития субъектов сектора безопасности должны быть положены не дежурные изменения их организационного построения, а именно содержательные трансформации, в частности;